

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 74 Pž-2711/2020-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom do sudaca Raoula Dubravca, predsjednika vijeća, Draženke Deladio, suca izvjestitelja i Nikoline Mišković, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom RAAFOURTY d.d. u stečaju, Zagreb, Vlaška 27, OIB 17742557834, kojeg zastupa stečajni upravitelj Mateo Erceg iz Zagreba, odlučujući o žalbi REPUBLIKE HRVATSKE, Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Zagreb, OIB 18683136487, koju zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2745/2018 od 14. veljače 2020., u sjednici vijeća održanoj 16. srpnja 2020.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba Republike Hrvatske, Ministarstvo financija, Porezne uprave, Područni ured Zagreb i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2745/2018 od 14. veljače 2020. u točki II.A. 1. - 27.

Obrazloženje

Prvostupanjskim rješenjem u pobijanoj točki II.A. 1. osporena je tražbina žalitelja u iznosu od 913.331,50 kn i upućen je žalitelj na parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine, a u točkama II.A. 2. - 27. upućen je žalitelj da kao osporavatelj pokrene parnicu radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja protiv dijela potraživanja pojedinačno navedenih radnika.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je prvostupanjski sud tako odlučio zato što je na ispitnom ročištu održanom 10. prosinca 2019. stečajni upravitelj osporio žaliteljevu tražbinu u iznosu od 913.331,50 kn budući da se radi o tražbini s osnove doprinosa na plaću te poreza i prireza koji su obračunati i priznati u bruto iznosima prijava tražbina radnika svrstanih u prvi viši isplatni red. Žaliteljeva tražbina nije prijavljena na temelju ovršne isprave pa je na parnicu upućen žalitelj sukladno odredbi članka 266. stavka 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15 i 104/17; dalje: SZ).

Tražbine prvog višeg isplatnog reda navedene u točki II.A. 2. - 27. izreke prvostupanjskog rješenja su tražbine radnika koje je priznao stečajni upravitelj, a osporio žalitelj bez posebnog navođenja razloga osporavanja. Radi se prijavama tražbina radnika

temeljem platnih lista kao ovršnih isprava pa je na parnicu upućen žalitelj radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja sukladno odredbi članka 266. stavka 4. SZ-a.

Žalitelj pobija prvostupanjsko rješenje u točki II.A. 1. - 27. njezine izreke radi svih žalbenih razloga. Navodi da se prijava tražbine u iznosu od 913.331,50 kn temelji na ovršnim ispravama: prijavi poreza na dobit i JOPPD obrascima koje su ovršne isprave temeljem članka 140. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ broj: 115/16 i 116/18; dalje: OPZ) pa sud nije mogao uputiti žalitelja na pokretanje parnice radi dokazivanja osnovanosti svoga potraživanja. Smatra da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbu članka 138. SZ-a te da navedena sredstva predstavljaju prihod državnog proračuna i da je prvostupanjski sud pogrešno uputio žalitelja na pokretanje parnice. Predlaže prvostupanjsko rješenje u pobijanom dijelu ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak ili ga preinačiti u smislu žalbenih razloga.

Žalba nije osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je sukladno odredbi članka 365. i članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP) u vezi s odredbom članka 10. SZ-a, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. tog Zakona i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Pobijano rješenje nije zahvaćeno bitnim povredama odredaba postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Iz stanja u spisu proizlazi da je žalitelj u predmetni stečajni postupak prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 945.680,31 kn koja se temelji na: prijavi poreza na dobit za 2018. godinu u iznosu od 32.348,81 kn i na temelju JOPPD obrazaca oznake: 18271, 18288, 18304, 18319, 18330, 18348, 18365, 19002, 19023, 19059, 19088, 19098, 19151, 19089 i 192912.

Na ispitnom ročištu održanom 10. prosinca 2019. stečajni upravitelj je priznao kao osnovano žaliteljevo potraživanje u iznosu od 32.348,81 kn koje je utemeljeno na prijavi poreza na dobit za 2018. godinu, a osporio je žaliteljevo potraživanje u prvom višem isplatnom redu za iznos od 913.331,50 kn koji se odnosi na doprinose na plaću, poreze i prireze i doprinose na plaću zato što su isti priznati radnicima temeljem obračuna plaće.

Žalitelj u žalbi tvrdi da je na parnicu valjalo uputiti stečajnog upravitelja zato što se žaliteljevo potraživanje temelji na ovršnim ispravama – JOPPD obrascima, pozivajući se na odredbu članka 140. stavka 2. točke 2. OPZ-a.

Odredbom članka 140. stavka 2. točke 2. OPZ-a propisano je da je ovršna isprava obračunska prijava koju porezni obveznik podnosi u propisanim rokovima radi obračuna i iskazivanja obveze uplate poreza, a prema odredbama zakona kojima se uređuje pojedina vrsta poreza.

Puni naziv JOPPD obrasca glasi: Izvješće o primicima, porezu na dohodak i prirezu te doprinosima za obvezna osiguranja. Dakle, ne radi se o obračunskoj prijavi već o izvješću.

Odredbom članka 1. Zakona o prikupljanju, obradi, povezivanju, korištenju i razmjeni podataka o primicima i javnim davanjima po osiguranicima („Narodne novine“ broj: 157/13, 154/14, 36/15, 96/15 i 25/18; dalje: Zakon o prikupljanju podataka) propisano je da se tim Zakonom uređuje prikupljanje i obrada podataka putem jedinstvenog obrasca – Izvješća o primicima, porezu na dohodak i prirezu te doprinosima za obvezna osiguranja (obrazac JOPPD) o primicima te sa njima povezanim obračunatim i uplaćenim javnim davanjima po osiguranicima, povezivanje, razmjena i korištenja podataka između nositelja prikupljanja podataka i drugih javno pravnih tijela. Ovim Zakonom nije propisano da obrazac JOPPD predstavlja ovršnu ispravu (tako i odluka poslovni broj PŽ-1109/2019).

Slijedom navedenog, budući da je stečajni upravitelj osporio žaliteljevo potraživanje u iznosu od 913.331,50 kn, a tražbina se ne temelji na ovršnoj ispravi, prvostupanjski sud je pravilno primijenio odredbu članka 266. stavka 1. SZ-a i u točki II.A. 1. pobijanog rješenja u parnicu uputio žalitelja.

Iz stanja u spisu proizlazi da je žalitelj na ispitnom ročištu održanom 10. prosinca 2019. osporio potraživanja radnika navedenih u točki II.A. 2. - 27. izreke prvostupanjskog rješenja u navedenim iznosima tvrdeći da se radi o potraživanjima žalitelja iz JOPPD obrazaca kao ovršnih isprava i da nije trebao biti upućen u parnicu.

JOPPD obrasci nisu ovršne isprave, a osporena potraživanja radnika temelje se na obračunima plaće, koje su, sukladno odredbi članka 93. stavka 3. Zakona o radu („Narodne novine“ broj: 93/14, 127/17 i 98/19; dalje: ZR) ovršne isprave.

Slijedom navedenog, prvostupanjski sud je pravilno primijenio odredbu članka 266. stavka 4. SZ-a i na parnicu za utvrđenje osnovanosti osporavanja uputio žalitelja.

Sukladno odredbi članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. SZ-a, žalbu je valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsko rješenje u pobijanom dijelu.

Zagreb, 16. srpnja 2020.

Predsjednik vijeća
Raoul Dubravec

Dokument je elektronički potpisan:

RAOUL DUBRAVEC

Vrijeme potpisivanja:

27-07-2020

11:10:50

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D48523937333439333636353139
L=ZAGREB
S=DUBRAVEC
G=RAOUL
CN=RAOUL DUBRAVEC

Broj zapisa: 17897-b3193

Kontrolni broj: 09699-82443-70444

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=RAOUL DUBRAVEC, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

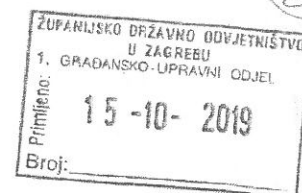
Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

194/19

Poslovni broj: 12 Pž-5019/2019-4

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Kamelije Parać, predsjednika vijeća, Maje Bilandžić, suca izvjestitelja i Gorane Aralica Martinović, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom KOMICRO d.o.o. u stečaju, Zagreb, OIB 89720022828, odlučujući o žalbama stečajnog vjerovnika REPUBLIKA HRVATSKA, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu i stečajnog upravitelja MATEA ERCEGA iz Zagreba, Radnička cesta 30, OIB 93602617826, podnesenim protiv dijela rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2889/2018 od 25. srpnja 2019., u sjednici vijeća održanoj 25. rujna 2019.

riješio je

I. Odbija se žalba stečajnog vjerovnika Republike Hrvatske kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2889/2018 od 25. srpnja 2019., u dijelu točke II./1. njegove izreke kojim je osporena tražbina stečajnog vjerovnika Republike Hrvatske u iznosu od 288.458,82 kn, kao tražbina prvog višeg isplatnog reda.

II. Preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2889/2018 od 25. srpnja 2019. u dijelu točke II./1. njegove izreke kojim se stečajni upravitelj Mateo Erceg upućuje da u roku od osam dana pokrene parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine u iznosu od 288.458,82 kn, jer će se inače smatrati da je odustao od prava na vođenje parnice i rješava:

Upućuje se stečajni vjerovnik Republika Hrvatska da u roku od osam dana od dana primitka ovog rješenja pokrene parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine jer će se u suprotnom smatrati da je odustao od prava na vođenje parnice.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem prvostupanjski je sud utvrdio tražbine u ovom stečajnom postupku (točka I. izreke), utvrdio je osporene tražbine prvog i drugog višeg isplatnog reda te je za osporene tražbine uputio u parnicu stečajnog upravitelja odnosno stečajne vjerovnike (točka II. izreke). U odnosu na tražbinu stečajnog vjerovnika Republiku Hrvatsku utvrdio je da je osporena tražbina tog vjerovnika kao tražbina prvog višeg isplatnog reda u iznosu od 288.458,82 kn te je uputio osporavatelja, stečajnog upravitelja Matea Ercega, u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno primitka

drugostupanjske odluke na parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine u dijelu za iznos od 288.458,82 kn, a u slučaju da stečajni upravitelj ne pokrene parnicu u dodijeljenom roku, smatrat će se da je odustao od prava na vođenje parnice.

Iz predmetnog rješenja proizlazi da su na ispitnom ročištu održanom 14. lipnja 2019. ispitane sve prijavljene tražbine prema iznosima i redu koje su prijavljene u roku; da je prvostupanjski sud na temelju odredbe čl. 264. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ), sastavio tablicu ispitanih tražbina; da je tražbinu prvog višeg isplatnog reda stečajnog vjerovnika Republike Hrvatske u iznosu od 288.458,82 kn osporio stečajni upravitelj i kao razlog osporavanja da je naveo da su doprinosi na plaću, porez i prirezi obračunati i priznati u bruto iznosima prijava tražbina vjerovnika svrstanih u I. viši isplatni red; da je sukladno navodima stečajnog upravitelja tražbina u osporenom iznosu prijavljena na temelju ovršne isprave (rješenja Porezne uprave) te je u odnosu na tog vjerovnika osporavatelj, stečajni upravitelj, upućen u parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine u dijelu za iznos od 288.458,82 kn s obzirom da za navedenu tražbinu postoji ovršna isprava. Rješenje je doneseno na temelju odredbe čl. 263., čl. 267. i čl. 266. SZ-a.

Protiv dijela rješenja kojim je stečajni upravitelj upućen u parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine u dijelu za iznos od 288.458,82 kn žalbu je podnio stečajni upravitelj Mateo Erceg zbog svih zakonskih razloga s prijedlogom ovom sudu preinačiti rješenje u pobijanom dijelu i u parnicu uputiti stečajnog vjerovnika Republiku Hrvatsku. U žalbi u bitnome navodi da za osporenu tražbinu ne postoji ovršna isprava te da je sud trebao stečajnog vjerovnika Republiku Hrvatsku uputiti u parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine.

➤ Protiv dijela rješenja kojim je utvrđena osporena tražbina stečajnog vjerovnika Republike Hrvatske u iznosu od 288.458,82 kn, žalbu je podnio taj stečajni vjerovnik zbog svih zakonskih razloga s prijedlogom ovom sudu preinačiti pobijano rješenje, podredno ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovni postupak. U žalbi navodi da je sud predmetnu tražbinu u iznosu od 288.458,82 kn pogrešno svrstao u prvi viši isplatni red, da tražbina proizlazi iz plaća zaposlenika dužnika te da stečajni upravitelj nije uzeo u obzir podnesak stečajnog vjerovnika kojim se ističe da je ukupna tražbina prvog višeg isplatnog reda i koju naplaćuje porezna uprava.

Žalba stečajnog upravitelja je osnovana, a žalba stečajnog vjerovnika nije osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a, u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka propisane čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Suprotno žalbenim navodima nisu počinjene bitne povrede odredaba postupka na koje sud pazi po službenoj dužnosti, a nije počinjena niti bitna povreda iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP jer odluka nema nedostataka zbog kojih ju nije moguće ispitati, izreka odluke je razumljiva te su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji su jasni i neproturječni sa sadržajem spisa.

Iz podataka u spisu proizlazi da je rješenjem poslovni broj St-2899/18-17 od 8. veljače 2019. otvoren stečajni postupak nad dužnikom Komicro d.o.o., da je stečajni vjerovnik Republika Hrvatska prijavio tražbinu u iznosu od 297.520,94 kn na ime poreza, doprinosa i drugih davanja, na temelju prijava poreza na dodanu vrijednost za rujan i listopad 2018., ovjerenih izlista iz ISPU te JOPPD obrasce 19031, 18365, 18334, 18304, 18271, 18243 i 18212, da je priznata i utvrđena tražbina u iznosu od 2.452,47 kn, a osporena u iznosu od 288.458,82 kn kao tražbina prvog višeg isplatnog reda, da je tražbinu osporio stečajni upravitelj i kao razlog osporavanja da je naveo da su doprinosi na plaću, porez i prirezi obračunati i priznati u bruto iznosima prijava tražbina vjerovnika svrstanih u I. viši isplatni red te da je stečajni upravitelj na ispitnom ročištu naveo da je tražbina u osporenom iznosu prijavljena na temelju ovršne isprave. Nakon ispitnog ročišta doneseno je pobijano rješenje.

Odredbom čl. 263. SZ-a propisano je da se tražbine smatraju utvrđenim ako ih na ispitnom ročištu prizna stečajni upravitelj i ne ospori stečajni vjerovnik odnosno ako izjavljeno osporavanje bude otklonjeno.

Sukladno odredbi čl. 266. st. 1. SZ-a ako je stečajni upravitelj osporio tražbinu, sud će vjerovnika uputiti na parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine. Sukladno odredbi čl. 266. st. 2. SZ-a ako je koji od stečajnih vjerovnika osporio tražbinu koju je priznao stečajni upravitelj sud će stečajnog vjerovnika uputiti u parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine. Osporavatelj u takvoj parnici nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika. Sukladno odredbi čl. 266. st. 4. SZ-a ako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava, sud će na parnicu uputiti osporavatelja da dokaže osnovanost svoga osporavanja.

S obzirom na to da je stečajni upravitelj stečajnog dužnika na ispitnom ročištu nedvojbeno osporio tražbinu u navedenom iznosu od 288.458,82 kn, stečajni sudac je pravilno postupio kada je na temelju citiranih zakonskih odredaba rješenjem utvrdio da je tražbina u iznosu od 288.458,82 kn osporena. Žalitelji ne osporavaju činjenicu da je stečajni upravitelj na ispitnom ročištu osporio tražbinu stečajnog vjerovnika Republike Hrvatske u navedenom iznosu, a ne osporavaju niti činjenicu da to osporavanje nije na održanom ispitnom ročištu otklonjeno. U stečajnom postupku nije niti moguće raspravljati o opravdanosti razloga osporavanja, bez obzira na njihov temelj i sadržaj. To je moguće samo u parnici koju pokreću osporavatelj ili vjerovnik ovisno o tome da li za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava. Ovo stoga što je stečajni postupak po svojoj prirodi izvanparnični postupak, pa u njemu nije moguće dokazivati ili raspravljati sporne činjenice.

Dakle, s obzirom na to da je stečajni upravitelj stečajnog dužnika na ispitnom ročištu osporio predmetnu prijavljenu tražbinu u navedenom iznosu, stečajni sudac je pravilno postupio kada je utvrdio da je tražbina u tom iznosu osporena.

Ovaj stečajni postupak pokrenut je 14. listopada 2018. prijedlogom dužnikovih zaposlenika.

Prema odredbi čl. 138. SZ-a u tražbine prvoga višega isplatnog reda ulaze tražbine radnika i prijašnjih dužnikovih radnika nastale do dana otvaranja stečajnoga postupka iz radnoga odnosa u ukupnom bruto iznosu, otpremnine do iznosa propisanoga zakonom odnosno kolektivnim ugovorom i tražbine po osnovi naknade štete pretrpljene zbog ozljede na

radu ili profesionalne bolesti, a u tražbine drugoga višega isplatnog reda ulaze sve ostale tražbine prema dužniku, osim onih koje su razvrstane u niže isplatne redove.

Iz sadržaja navedene odredbe jasno proizlazi kako u tražbine prvog isplatnog reda spadaju samo tražbine radnika iz radnoga odnosa u ukupnom bruto iznosu. U onim stečajnim postupcima koji su pokrenuti nakon 2. studenog 2017. kada je na snagu stupio Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 104/17), te tražbine kao tražbine proračuna, zavoda ili fondova u skladu s posebnim propisima u visini pripadajućeg dijela ukupnog troška plaće ili naknade plaće, svrstane su u tražbine prvog višeg isplatnog reda, pored tražbina radnika i prijašnjih dužnikovih radnika nastale do otvaranja stečajnog postupka iz radnog odnosa (čl. 25. tog Zakona kojim je izmijenjena odredba čl. 138.).

Prema tome, s obzirom na to da je stečajni vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, u svojoj prijavi i podnesku naveo da tražbine u iznosu od 288.458,82 kn predstavljaju tražbinu prvog višeg isplatnog reda, pravilno je prvostupanjski sud na temelju ranije navedenih zakonskih odredbi predmetnu tražbinu svrstao u prvi viši isplatni red.

Slijedom navedenog, ovaj sud je sukladno odredbi čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi čl. 10. SZ-a odbio žalbu stečajnog vjerovnika kao neosnovanu i potvrdio pobijano rješenje u točki II./1. izreke kojim je utvrđena osporenom tražbina stečajnog vjerovnika Republike Hrvatske kao tražbina prvog višeg isplatnog reda.

Međutim, prvostupanjski sud je pogrešno primijenio materijalno pravo kada je na parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja uputio stečajnog upravitelja na temelju odredbe čl. 266. st. 4. SZ-a, budući da je pravilno trebao primijeniti odredbu čl. 266. st. 1. SZ i na parnicu uputiti stečajnog vjerovnika protiv stečajnog dužnika.

Naime, stečajni vjerovnik je uz prijavu tražbine priložio obrasce JOPPD obrasce 19031, 18365, 18334, 18304, 18271, 18243 i 18212, a naveo je i da se tražbina odnosi na račune broj 1880, 2283, 8168, 8486, 8630 i 8753 i porezna rješenja iako te isprave nije dostavio uz prijavu tražbine. Iako iz zapisnika s ročišta za ispitivanje tražbina proizlazi da je stečajni upravitelj naveo da se tražbina temelji na ovršnoj ispravi pogrešno je prvostupanjski sud utvrdio da su isprave koje je vjerovnik dostavio uz prijavu tražbine ovršne isprave. Naime, prema čl. 7. st. 1. Pravilnika o sadržaju obračuna plaća ili otpremnine („Narodne novine“ broj: 32/15, 102/15 i 35/17), propisano da ako poslodavac na dan dospjelosti u cijelosti ne isplati plaću, naknadu plaće odnosno otpremninu, dužan je radniku uručiti dva obračuna, od kojih jedan u kojem će biti iskazan ukupan obračun plaće, naknade plaće odnosno otpremnine sukladno čl. 2. i 3., odnosno čl. 4., 5. i 6. ovog Pravilnika, i drugi u kojem će biti iskazan iznos neisplaćene plaće odnosno dijela neisplaćene plaće, neisplaćene naknade plaće odnosno dijela neisplaćene naknade plaće ili neisplaćene otpremnine odnosno dijela neisplaćene otpremnine, u propisanom sadržaju, potpisan od ovlaštene osobe te ovjeren pečatom poslodavca, kao i podatak o danu dospjelosti plaće, naknade plaće odnosno otpremnine, a koji ima snagu ovršne isprave. Odredbom čl. 140. st. 2. t. 2. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ broj 115/16 i 106/18; dalje: OPZ) propisano da je ovršna isprava obračunska prijava koju porezni obveznik podnosi u propisanim rokovima radi obračuna i iskazivanja obveze uplate poreza, a prema odredbama zakona kojima se uređuje pojedina vrsta poreza.

Međutim, odredbama Zakona o prikupljanju, obradi, povezivanju, korištenju i razmjeni podataka o primicima i javnim davanjima po osiguranicima („Narodne novine“ broj: 157/13, 154/14, 36/15, 96/15 i 25/18), kojim se prema odredbi čl. 1. uređuje prikupljanje i obrada podataka putem jedinstvenog obrasca - Izvješća o primicima, porezu na dohodak i prirezu te doprinosima za obvezna osiguranja (u daljnjem tekstu: Obrazac JOPPD) o primicima, te s njima povezanim obračunanim i uplaćenim javnim davanjima po osiguranicima, povezivanje, razmjena i korištenje podataka između nositelja prikupljanja podataka i drugih javnopravnih tijela, nije određeno da Izvješće o primicima, porezu na dohodak i prirezu te doprinosima za obvezna osiguranja - Obrazac JOPPD, predstavlja ovršnu ispravu.

Kako dakle u ovom konkretnom slučaju stečajni vjerovnik Republika Hrvatska za prijavljenu tražbinu nema ovršnu ispravu, jer obrazac JOPPD koji je priložio uz prijavu tražbine nije ovršna isprava, na parnicu je protiv stečajnog dužnika trebalo uputiti stečajnog vjerovnika radi utvrđivanja osporene tražbine, na temelju odredbe članka čl. 266. st. 1. SZ-a.

Slijedom navedenog valjalo na temelju odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a u svezi s odredbom čl. 10. SZ-a, žalbu stečajnog upravitelja uvažiti i rješenje preinačiti na način kako je odlučeno u točki II. izreke ovog rješenja.

Zagreb, 25. rujna 2019.

Predsjednik vijeća
Kamelija Parać, v. r.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman

Odluka:

VSRH Rev 2254/2012-2

Zbirni podatci

Broj odluke: VSRH Rev 2254/2012-2
Datum odluke: 19.12.2012
Vrsta odluke: Rješenje
Vrsta predmeta: Građanski - revizija
Odjel: GRAĐANSKI ODJEL
[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev 2254/12-2

R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Glušića predsjednika vijeća, Nenada Perina člana vijeća, Renate Šantek članice vijeća, Gordane Jalšovečki članice vijeća i Damira Kontreca člana vijeća i suca izvjestitelja, u ovršnom predmetu predlagatelja osiguranja Republike Hrvatske, Ministarstvo ..., Porezna uprava ..., Područni ured O., kojeg zastupa Općinsko državno odvjetništvo u Virovitici, protiv protivnika osiguranja P. T. d.o.o. Đ., kojeg zastupa punomoćnica M. T., odvjetnica u Z., radi prisilnog zasnivanja založnog prava na nekretninama, odlučujući o reviziji predlagatelja osiguranja protiv rješenja Županijskog suda u Bjelovaru br. GŽ-1053/2012-3 od 14. kolovoza 2012., kojom je preinačeno rješenje Općinskog suda u Slatini br. Ovr-300/12-2 od 17. travnja 2012., u sjednici vijeća 19. prosinca 2012.,

riješio je:

Prihvaća se revizija predlagatelja osiguranja Republike Hrvatske i ukida se rješenje Županijskog suda u Bjelovaru br. GŽ-1053/2012-3 od 14. kolovoza 2012., te se predmet vraća tom sudu na ponovno odlučivanje.

Obrazloženje

Rješenjem suda prvoga stupnja određeno je osiguranje tražbine predlagatelja osiguranja protiv protivnika osiguranja uknjižbom založnog prava u korist predlagatelja osiguranja na nekretninama protivnika osiguranja upisanim u zk. ul. 6524 k.o. P. S. i to na temelju obračunske prijave poreza na dodanu vrijednost za razdoblje od 1. prosinca do 31. prosinca 2011., koja je zaprimljena u Poreznoj upravi 31. siječnja 2012., radi osiguranja novčane tražbine predlagatelja osiguranja u iznosu od 422.081,53 kn,

zajedno sa zateznom kamatom od 1. veljače 2012. do isplate, te na temelju obračunske prijave protivnika osiguranja – obračuna članarine turističkoj zajednici za razdoblje od 1. siječnja 2010. do 31. prosinca 2010. koja je zaprimljena u Poreznoj upravi 2. svibnja 2011., radi osiguranja novčane tražbine predlagatelja osiguranja u iznosu od 10.803,48 kn, zajedno sa zateznom kamatom od 2. svibnja 2011. pa do isplate, kao i radi osiguranja troškova postupka u iznosu od 5.000,00 kn. Ujedno je određeno da će se pri uknjižbi založnog prava u zemljišnoj knjizi naznačiti ovršivost tražbine radi čijeg osiguranja je uknjižba dopuštena, te da uknjižba založnog prava i zabilježba ovršivosti tražbine imaju učinak da se ovrha na tim nekretninama ne smije provesti i prema trećoj osobi koja je tu nekretninu kasnije stekla.

Drugostupanjskim rješenjem prihvaćena je žalba protivnika osiguranja, te je preinačeno prvostupanjsko rješenje na način da je odbijen prijedlog predlagatelja osiguranja za prisilno zasnivanje založnog prava, te su ukinute sve provedene radnje. Ujedno je predlagatelj osiguranja obavezan protivniku osiguranja naknaditi troškove postupka u iznosu od 6.250,00 kn.

Protiv rješenja suda drugoga stupnja predlagatelj osiguranja je pravodobno podnio reviziju iz čl. 382. st. 2. toč. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 57/11 – dalje: ZPP), zbog pogrešne primjene materijalnog prava, uz prijedlog da se revizija prihvati i da se pobijano rješenje preinači na način da se odbije žalba protivnika osiguranja i potvrdi prvostupanjsko rješenje, odnosno podredno da se ukine drugostupanjsko rješenje i predmet vrati tom sudu na ponovno odlučivanje.

Na reviziju nije odgovoreno.

Revizija predlagatelja osiguranja je osnovana.

Prema odredbi čl. 12. st. 2. Ovršnog zakona („Narodne novine“ br. 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 67/08 – dalje: OZ) propisano je da je u ovršnom postupku, a time i u postupku osiguranja, dopuštena samo revizija iz čl. 382. st. 2. ZPP.

U reviziji iz čl. 382. st. 2. ZPP stranka treba određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg ju je podnijela uz određeno navođenje

propisa i drugih važećih izvora prava koji se na njega odnose te izložiti razloge zbog kojih smatra da je ono važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

U konkretnom slučaju predlagatelj osiguranja postavio je pitanje da li je prijava poreza na dodanu vrijednost ovršna isprava na temelju koje se može odrediti mjera osiguranja prisilnim zasnivanjem založnog prava na nekretninama, te da li ta isprava mora sadržavati kondemnatorni zahtjev kojim se nalaže protivniku osiguranja da u određenom roku ispuni novčanu tražbinu predlagatelja osiguranja.

Kao razlog važnost navodi se različita sudska praksa Županijskog suda u Bjelovaru, te Županijskog suda u Osijeku u predmetu GŽ-856/2012 od 30. kolovoza 2012.

Naime, odbijajući prijedlog za prisilno zasnivanje založnog prava na nekretninama protivnika osiguranja, a radi osiguranja novčane tražbine predlagatelja osiguranja koja je utemeljena na obračunskoj prijavi – poreza na dodanu vrijednost, odnosno obračuna članarine turističkoj zajednici, drugostupanjski sud je zauzeo shvaćanje da se u konkretnom slučaju ne radi o ovršnoj ispravi na temelju koje se može prisilno zasnovati založno pravo, jer da sporne obračunske prijave ne sadrže nalog za ispunjenje tražbine na neko davanje ili činjenje.

Navedeno shvaćanje drugostupanjskog suda nije pravilno. Naime, prema odredbi čl. 21. st. 1. toč. 6. OZ ovršna isprava je i druga isprava koja je zakonom određena kao ovršna isprava. Kod toga se drugostupanjski sud pogrešno poziva na odredbu čl. 23. st. 3. OZ, jer se kod obračunske prijave poreza na dodanu vrijednost, odnosno obračunske prijave članarine za turističku zajednicu ne radi o odlukama koje su donesene u upravnom postupku. To iz razloga što je iz samog spisa jasno vidljivo da se radi o prijavama koje je podnio sam protivnik osiguranja.

Odredbom čl. 128. st. 1. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ br. 147/08, 18/11, 78/12, 136/12 - dalje: OPZ) propisano je da se ovrha provodi na temelju ovršne ili vjerodostojne isprave. U st. 2. izričito je propisano da su ovršne isprave iz st. 1. rješenje o utvrđivanju poreza, ali i obračunska prijava koju porezni obveznik podnosi u propisanim rokovima radi obračuna i iskazivanja obveze uplate poreza, a prema odredbama zakona kojima se uređuje pojedina vrsta poreza.

U konkretnom slučaju predlagatelj osiguranja tražio je prisilno zasnivanje založnog prava na nekretninama protivnika osiguranja na temelju obračunske prijave protivnika osiguranja i to poreza na dodanu vrijednost za razdoblje 1. prosinca do 31. prosinca 2011., odnosno na temelju obračunske prijave poreza – obračuna članarine turističkoj zajednici za razdoblje od 1. siječnja 2010. do 31. prosinca 2010.

Obzirom na odredbu čl. 128. st. 2. toč. 2. OPZ jasno je da prijava poreza na dodanu vrijednost, odnosno obračun članarine turističkoj zajednici predstavljaju obračunske prijave koje je

porezni obveznik, u konkretnom slučaju protivnik osiguranja, sam obračunao i iskazao obvezu uplate tih poreza, te da iste u smislu OPZ predstavljaju ovršne isprave.

Osim toga, čl. 18. st. 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“ br. 47/95, 106/96, 164/98, 105/99, 54/00, 73/00, 127/00, 86/01, 48/04, 82/04, 90/05, 76/07, 87/09, 94/09, 22/12) određeno je da porezni obveznik mora za obračunsko razdoblje sam utvrditi obvezu poreza na dodanu vrijednost i iskazati je u prijavi poreza, time da porezni obveznik mora prijavu poreza predati mjerodavnoj ispostavi Porezne uprave prema svome sjedištu na propisanom obrascu do zadnjeg dana u tekućem mjesecu po proteku obračunskog razdoblja. U konkretnom slučaju protivnik osiguranja je upravo i postupio na taj način, dakle sam je obračunao porez na dodanu vrijednost za obračunsko razdoblje 1. do 31. prosinca 2011., te je navedenu prijavu predao 31. siječnja 2012. Kod toga je porezni obveznik dužan prijavljenu poreznu obvezu platiti, bez ikakvog posebnog naloga Porezne uprave.

Glede pak obračuna članarine turističkoj zajednici prema odredbama Zakona o članarinama u turističkim zajednicama („Narodne novine“ br. 152/08, 88/10) i to čl. 15. st. 1. pravna i fizička osoba dostavlja Poreznoj upravi podatke o osnovici za obračun članarine sukladno odredbama čl. 11. istoga Zakona, posebno za sjedište pravne i fizičke osobe, te posebno za poslovne jedinice za svako naselje razvrstano u turistički razred. I u tom dijelu je protivnik osiguranja sam izvršio prijavu 30. travnja 2011. Kod toga prema odredbi čl. 13. istog Zakona obveznik tog poreza plaća svaki mjesec 1/12 predujma, te je obavezan napraviti konačni obračun tog poreza, a što je protivnik osiguranja u konkretnom slučaju i učinio.

Kako je OPZ propisano da navedene obračunske prijave predstavljaju ovršne isprave, to je pogrešno shvaćanje drugostupanjskog suda da iste nisu ovršne isprave, jer u sebi ne sadrže kondemnatorni dio kojim bi se nalagalo protivniku osiguranja plaćanje iznosa poreza. To iz razloga što je čl. 21. st. 1. toč. 6. OZ izričito propisano da se ovršnom ispravom smatra i isprava koja je kao takva određena posebnim zakonom. Čak štoviše, navedene obračunske prijave su podobne i za ovrhu, jer je u njima porezni obveznik sam utvrdio svoju obvezu, zna se točna visina obveze, njezino dospijeće i u čiju korist se mora izvršiti uplata.

Stoga je drugostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo, radi čega je valjalo prihvatiti reviziju predlagatelja osiguranja, ukinuti drugostupanjsku odluku i predmet vratiti na ponovno odlučivanje drugostupanjskom sudu temeljem odredbe čl. 395. st. 2. ZPP. Kod toga revizijski sud nije imao mogućnosti preinačiti odluku drugostupanjskog suda, budući da drugostupanjski sud zbog svog pogrešnog pravnog stava nije ocijenio ostale žalbene navode protivnika osiguranja, radi čega je predmet vraćen na ponovno odlučivanje drugostupanjskom sudu.

U Zagrebu, 19. prosinca 2012.

Predsjednik vijeća:
Željko Glušić, v.r.

Odluka:
Rev 1995/2015-2

Zbirni podatci

Broj odluke: Rev 1995/2015-2
Datum odluke: 30.04.2019
Vrsta odluke: Rješenje
Vrsta predmeta: Građanski - revizija
Odjel: GRAĐANSKI ODJEL
Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev 1995/2015-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Glušića predsjednika vijeća, Željka Pajalića člana vijeća i suca izvjestitelja, Renate Šantek članice vijeća, Ivana Mikšića člana vijeća i mr. sc. Igora Periša, u pravnoj stvari predlagateljice osiguranja Republike Hrvatske, Ministarstva financija OIB: ..., koju zastupa Općinsko državno odvjetništvo u Našicama, Stalna služba u Đakovu, protiv protivnika osiguranja P. V. iz Đ., OIB: ..., radi osiguranja novčane tražbine prisilnim zasnivanjem založnog prava na nekretnini, odlučujući o reviziji predlagateljice osiguranja podnesenoj protiv rješenja Županijskog suda u Osijeku poslovni broj GŽ-4905/2014-2 od 5. ožujka 2015. kojim je potvrđeno rješenje Općinskog suda u Đakovu poslovni broj Ovr-744/14-2 od 10. rujna 2014., u sjednici održanoj 30. travnja 2019.,

riješio je:

Prihvaća se revizija predlagateljice osiguranja Republike Hrvatske i ukida se rješenje Županijskog suda u Osijeku poslovni broj GŽ-4905/2014-2 od 5. ožujka 2015., te se predmet vraća tom sudu na ponovno odlučivanje.

Obrazloženje

Rješenjem suda prvog stupnja odlučeno je:

"I Na temelju ovršnih isprava - rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave, PU O., Ispostava Đ. i to:

- Klasa: UP/I-410-12/13-01/00792 Ur.broj: 513-07-14-03/13-1 od 26.09.2013.g.

- Klasa: UP/I-411-01/2014-02/02871 Ur.broj: 513-07-14-03-2014/01 od 30.04.2014.g.

a radi osiguranja novčane tražbine predlagatelja osiguranja u ukupnom iznosu od 7.880,40 kn na ime poreznog duga s pripadajućom zateznom kamatom koja teče od 15. kolovoza 2014.g. pa do isplate, određuje se:

- osiguranje uknjižbom založnog prava u korist predlagatelja osiguranja RH, OIB: ..., Ministarstvo financija, na nekretninama u vlasništvu protivnika osiguranja P. V. iz Đ., ... - OIB ..., na nekretninama upisanim u zk.ul.br. 2399 k.o. Đ., i to na:

kč.br. 148/9 ... 2694 m2

stambena zgrada 135 m2

Dvorište 558 m2

oranica 2001 m2.

II Zk. odjel ovog suda izvršiti će uknjižbu založnog prava te naznačiti ovršivost tražbine radi čijeg osiguranja je uknjižba određena.

III Protivnik osiguranja dužan je predlagatelju osiguranja naknaditi trošak ovog postupka u iznosu od 1.000,00 kn, u roku od 8 dana.

IV Uknjižba založnog prava i zabilježba ovršivosti tražbine imaju takav učinak da se ovrha na toj nekretnini može provesti i prema trećoj osobi koja je tu nekretninu kasnije stekla.

V Prijedlog se odbacuje u dijelu koji se odnosi na osiguranje novčane tražbine predlagatelja osiguranja temeljem izvješća o primicima od nesamostalnog rada (ID i JOPPD obrasci) u ukupnom iznosu od 12.145,61 kn."

Drugostupanjskim rješenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba predlagateljice osiguranja i potvrđeno rješenje prvostupanjskog suda u pobijanom dijelu, kojim je odbačen dio prijedloga za osiguranje (toč. V izreke prvostupanjskog rješenja).

Protiv rješenja suda drugog stupnja predlagateljica osiguranja je podnijela reviziju iz čl. 382. st. 2. toč. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 83/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 28/13 i 89/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske - u daljnjem tekstu: ZPP) zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže preinačiti pobijano rješenje na način da se uvaži žalba predlagateljice osiguranja i preinači prvostupanjsko rješenje pod točkom V izreke, a podredno ukinuti drugostupanjsko rješenje u tom dijelu i predmet vratiti tom sudu na ponovno odlučivanje.

Na reviziju nije odgovoreno.

Revizija predlagateljice osiguranja je osnovana.

Prema odredbi čl. 12. st. 2. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 67/08 - dalje OZ) propisano je i da je u ovršnom postupku, a time i u postupku osiguranja, dopuštena samo revizija iz čl. 382. st. 2. ZPP-a.

U reviziji iz čl. 382. st. 2. ZPP-a stranka treba određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg ju je podnijela uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koja se na njega odnose, te izložiti razloge zbog kojih smatra da je ono važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Nižestupanjski sudovi odbacuju dio prijedloga za osiguranje predlagateljice osiguranja u iznosu od 12.145,61 kn sa kamatama, prethodno utvrđujući da se taj dio prijedloga temelji na Izvješćima o primicima od nesamostalnog rada (plaći i mirovini), porezu na dohodak i prirezu, te doprinosima za obvezna osiguranja (obrazac ID), prijavama PDV-a te Izvješćima o primicima porezu na

dohodak i prirezu, te doprinosima za obvezna osiguranja za razdoblje od siječnja do lipnja 2014. (obrazac JOPPD), a koja izvješća prema stajalištu nižestupanjskih sudova ne predstavljaju ovršne isprave iz čl. 128. Općeg poreznog zakona ("Narodne novine" broj 147/08, 18/11, 78/12, 136/12 - dalje OPZ), a niti sadržavaju sve potrebne podatke propisane odredbom čl. 29. st. 1. OZ-a, kojom odredbom je propisano da je ovršna isprava podobna za ovrhu ako su u njoj naznačeni vjerovnik dužnik te predmet, vrsta opseg i vrijeme ispunjenja obveze, a što da navedeno citirani obrasci, odnosno Izvješća te prijave ne sadrže.

Predlagateljica osiguranja u svezi gore navedenog pravnog shvaćanja sadržajno je postavila slijedeće pitanje:

"Je li prijava poreza na dodanu vrijednost, izvješće o primicima od nesamostalnog rada (plaći i mirovini), o porezu na dohodak i prirezu, te doprinosima za obvezna osiguranja (obrazac ID), kao i izvješće o primicima porezu na dohodak i prirezu, te doprinosima za obvezna osiguranja (obrazac JOPPD) ovršna isprava na temelju kojeg se može odrediti mjera osiguranja prisilnim zasnivanjem založnog prava na nekretninama i da li te isprave mogu sadržavati kondemnatori zahtjev kojim se nalaže protivniku osiguranja da u određenom roku ispuni novčanu tražbinu predlagatelja osiguranja?"

Kao razlog važnosti navodi se različita praksa Županijskog suda u Osijeku u predmetu br. GŽ-856/2012 od 30. 8. 2012. te praksa Županijskog suda u Bjelovaru.

Postavljena pitanja su važna jer postoji različita praksa drugostupanjskih sudova, a navedena shvaćanja nižestupanjskih sudova u postupku, nisu pravilna.

Naime, prema odr. čl. 21. st. 1. toč. 6. OZ-a ovršna isprava je i druga isprava koja je zakonom određena kao ovršna isprava.

Odredbom čl. 128. st. 1. OPZ-a propisano je da se ovrha provodi na temelju ovršne ili vjerodostojne isprave. U st. 2. izričito je propisano da su ovršne isprave iz st. 1. rješenje o utvrđivanju poreza, ali i obračunska prijava koju porezni obveznik podnosi u propisanim rokovima radi obračuna i iskazivanja obveze uplate poreza, prema odredbama zakona kojima se uređuje pojedina vrsta poreza (obraci ID, JOPPD, prijava PDV-a i drugi).

U konkretnom slučaju predlagateljica osiguranja tražila je prisilno zasnivanje založnog prava na nekretninama protivnika osiguranja na temelju Izvješća o primicima od nesamostalnog rada (plaći i mirovini), porezu na dohodak i prirezu, te doprinosima za obvezna osiguranja (obrazac ID), prijavama PDV-a te Izvješćima o primicima porezu na dohodak i prirezu, te

doprinosima za obvezna osiguranja za razdoblje od siječnja do lipnja 2014. (obrazac JOPPD).

Zagreb, 30. travnja 2019.

S obzirom na odredbu čl. 128. st. 2. toč. 2. OPZ-a jasno je da prijava PDV-a, odnosno Izvješće o primicima od nesamostalnog rada o porezu na dohodak i prirezu te doprinosima za obvezna osiguranja, predstavljaju obračunske prijave koje je porezni obveznik - u konkretnom slučaju protivnik osiguranja, sam obračunao i iskazao obvezu uplate tih poreza, u smislu OPZ-a predstavljaju ovršne isprave.

Predsjednik vijeća
Željko Glušić, v.r.

Osim toga čl. 18. st. 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost ("Narodne novine" broj 47/99, 106/96, 164/98, 105/99, 54/00, 73/00, 127/00, 86/01, 84/04, 82/04, 90/05, 76/07, 87/09, 94/09 i 22/12 - dalje ZPDV) određeno je da porezni obveznik mora sam za obračunsko razdoblje utvrditi obvezu PDV-a i iskazati je u prijavi poreza, time da porezni obveznik mora prijavu poreza predati mjerodavnoj ispostavi porezne uprave prema svom sjedištu na propisanom obrascu do zadnjeg dana u tekućem mjesecu po proteku obračunskog razdoblja. U konkretnom slučaju protivnik osiguranja je upravo je postupio na taj način, dakle sam je obračunao PDV za obračunsko razdoblje od siječnja do lipnja 2014. te je navedenu prijavu predao u poreznoj upravi, sam je sastavio izvješće o primicima od nesamostalnog rada (plaći i mirovini), o porezu na dohodak i prirezu, te doprinosima za obvezna osiguranja u mjesecu prosincu 2013. - obrazac ID, kao i za razdoblje od siječnja do lipnja 2014. obrazac JOPPD te navedene prijave predao poreznoj upravi. S obzirom na navedeno u takvoj situaciji porezni obveznik je dužan prijavljenu poreznu obvezu platiti bez ikakvog posebnog naloga porezne uprave.

Kako je OPZ-om izričito propisano da navedene obračunske prijave predstavljaju ovršne isprave, pogrešno je shvaćanje nižestupanijskih sudova da iste nisu ovršne isprave u smislu citirane odredbe čl. 21. st. 1. toč. 6. OZ-a, iako u sebi ne sadrže kondemnatorni dio kojim bi se nalogalo protivniku osiguranja plaćanje poreza. Navedene obračunske prijave su podobne i za ovrhu, jer je u njima porezni obveznik sam utvrdio svoju obvezu, zna se točna visina obveze, njezino dospijeće i u čiju korist se mora izvršiti isplata.

Iz navedenih razloga drugostupanijski sud je pogrešno primijenio materijalno pravo kada je odbio žalbu predlagateljice osiguranja, radi čega je valjalo prihvatiti reviziju predlagateljice osiguranja i ukinuti drugostupanijsku odluku te predmet vratiti tom sudu na ponovno odlučivanje temeljem odredbe čl. 395. st. 2. ZPP-a jer u ovoj situaciji kada nije meritorno odlučivano o prijedlogu revizijski sud nije imao mogućnosti preinačiti odluku drugostupanijskog suda. Budući da drugostupanijski sud zbog svog pogrešnog pravnog stajališta nije ocijenio ostale žalbene navode predlagateljice osiguranja, radi čega je predmet vraćen na ponovno odlučivanje drugostupanijskom sudu.

Odluka:

VSRH Rev 1898/2015-2

Zbirni podatci

Broj odluke: Rev 1898/2015-2

Datum odluke: 04.12.2018

Vrsta odluke: Rješenje

Vrsta predmeta: Građanski - revizija

Odjel: GRAĐANSKI ODJEL

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev 1898/2015-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Jasenke Žabčić predsjednice vijeća, Ivana Vučemila člana vijeća i suca izvjestitelja, Marine Paulić članice vijeća, Dragana Katića člana vijeća i Darka Milkovića člana vijeća, u pravnoj stvari predlagateljice osiguranja Republike Hrvatske, Ministarstva financija koju zastupa Općinsko državno odvjetništvo u Našicama, Stalna služba u Đakovu, protiv protivnika osiguranja H. Š. iz Đ., radi osiguranja novčane tražbine prisilnim zasnivanjem založnog prava na nekretnini, odlučujući o reviziji predlagateljice osiguranja podnesenoj protiv rješenja Županijskog suda u Osijeku poslovni broj GŽ-227/2015-2 od 5. ožujka 2015. kojim je potvrđeno rješenje Općinskog suda u Đakovu poslovni broj Ovr-797/14-2 od 19. rujna 2014., u sjednici vijeća 4. prosinca 2018.,

riješio je:

Prihvaća se revizija predlagateljice osiguranja Republike Hrvatske i ukida se rješenje Županijskog suda u Osijeku poslovni broj GŽ-227/2015-2 od 5. ožujka 2015., te se predmet vraća tom sudu na ponovno odlučivanje.

Obrazloženje

Rješenjem suda prvog stupnja odlučeno je:

„I Na temelju ovršnih isprava, Rješenje Ministarstva financija - Porezne uprave, Područnog ureda Osijek, Ispostava Đakovo klasa: UP/I-411-01/2012-02/03248; Ur. broj: 513-07-14-03-2012-01 od 21.

svibnja 2012. godine; Klasa: UP/I-41101/2013-02/00578; Ur. broj: 513-07-14-03-2013-01 od 22. siječnja 2013. godine; Klasa: UP/I-411-01/2014-02/02824, Ur. broj: 513-07-14-03-2014-01 od 30. travnja 2014. godine; Klasa: UP/I-41012/13-01/01085, Ur. broj: 513-07-14-03/13-1 od 26. rujna 2013. godine; Klasa: UP/I-410-12/12-01/01177, Ur. broj: 513-07-14-03/12-1 od 27. srpnja 2012. godine, radi osiguranja novčane tražbine predlagatelja osiguranja u iznosu od 9.270,75 kn sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 10. rujna 2014. godine pa do isplate, po stopi u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekucem uvećane za 5 postotnih poena, određuje se protiv protivnika osiguranja

osiguranje

uknjižbom založnog prava u korist predlagatelja osiguranja na nekretninama protivnika osiguranja upisanim u - zk. ul. br. 3600 k.o. Đ. k.č. br. 84/1 dvije kuće i dvorište u Đ. površine 407 m2 suvlasništvo protivnika osiguranja u 1/8 dijela.

Pri uknjižbi založnog prava u zemljišnoj knjizi će se označiti ovršivost tražbine radi kojeg je uknjižba određena.

II. Uknjižba založnog prava i zabilježba ovršivosti tražbine imaju učinak da se ovrha na toj nekretnini smije provesti i prema trećoj osobi koja je tu nekretninu kasnije stekla.

III. Nalaže se Zemljišnoknjižnom odjelu ovoga suda provedba ovog rješenja.

IV. Odbacuje se dio prijedloga za osiguranje u iznosu od 74.976,28 kn s kamatama od 10. rujna 2014. godine, temeljem na izvješćima o primicima od nesamostalnog rada (plaći i mirovini), porezu na dohodak i prirezu, te doprinosima za obvezna osiguranja za razdoblje od siječnja do prosinca 2013. godine (obrazac ID), Prijave poreza na dodanu vrijednost za razdoblje od siječnja do lipnja 2014. godine, te Izvješćima o primitcima porezu na dohodak i prirezu, te doprinosima za obvezna osiguranja za razdoblje od siječnja do lipnja 2014. godine (obrazac JOPPD).

V. Nalaže se protivniku osiguranja naknaditi predlagatelju

osiguranja trošak ovog postupka u iznosu od 340,00 kn u roku od 8 dana.”

Drugostupanjskim rješenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba predlagateljice osiguranja i potvrđeno rješenje prvostupanjskog suda u pobijanom dijelu, kojim je odbačen dio prijedloga za osiguranje (toč. IV izreke prvostupanjskog rješenja).

Protiv rješenja suda drugog stupnja predlagateljica osiguranja je podnijela reviziju iz čl. 382. st. 2. t. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine”, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 28/13 i 89/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske - u daljnjem tekstu: ZPP) zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže preinačenje pobijanog rješenja na način da se uvaži žalba predlagateljice osiguranja i preinači prvostupanjsko rješenje pod točkom IV izreke, a podredno da se ukine drugostupanjsko rješenje u tom dijelu i predmet vrati tom sudu na ponovno odlučivanje.

Na reviziju nije odgovoreno.

Revizija predlagateljice osiguranja je osnovana.

Prema odredbi čl. 12. st. 2. Ovršnog zakona („Narodne novine” broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 67/08 - dalje OZ) propisano je i da je u ovršnom postupku, a time i u postupku osiguranja, dopuštena samo revizija iz čl. 382. st. 2. ZPP-a.

U reviziji iz čl. 382. st. 2. ZPP-a stranka treba određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg ju je podnijela uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koja se na njega odnose, te izložiti razloge zbog kojih smatra da je ono važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

U konkretnom slučaju predlagateljica osiguranja postavila je pitanje:

„Je li prijava poreza na dodanu vrijednost, izvješće o primicima od nesamostalnog rada (plaći i mirovini), porezu na dohodak i prirezu, te doprinosima za obvezna osiguranja (obrazac ID), kao i izvješće o primicima porezu na dohodak i prirezu, te doprinosima za obvezna osiguranja (obrazac JOPPD) ovršna isprava na temelju kojeg se može odrediti mjera osiguranja prisilnim zasnivanjem založnog prava na nekretninama i da li te isprave mogu sadržavati kondemnatorni zahtjev kojim se nalaže protivniku osiguranja da u određenom roku ispuni novčanu tražbinu predlagatelja osiguranja?”

Kao razlog važnosti navodi se različita praksa Županijskog suda u Osijeku u predmetu br. Gž-856/2012 od 30. 8. 2012. te praksa Županijskog suda u Bjelovaru.

Nižestupanjski sudovi odbacuju dio prijedloga za osiguranje predlagateljice osiguranja u iznosu od 74.976,28 kn sa kamatama, prethodno utvrđujući da se taj dio prijedloga temelji na Izvješćima

o primicima od nesamostalnog rada (plaći i mirovini), porezu na dohodak i prirezu, te doprinosima za obvezna osiguranja (obrazac ID), prijavama PDV-a te Izvješćima o primicima porezu na dohodak i prirezu, te doprinosima za obvezna osiguranja za razdoblje od siječnja do lipnja 2014. (obrazac JOPPD), a koja izvješća prema stajalištu nižestupanjskih sudova ne predstavljaju ovršne isprave iz čl. 128. Općeg poreznog zakona („Narodne novine” broj 147/08, 18/11, 78/12, 136/12 - dalje OPZ), a niti sadržavaju sve potrebne podatke propisane odredbom čl. 29. st. 1. OZ-a, kojom odredbom je propisano da je ovršna isprava podobna za ovrhu ako su u njoj naznačeni vjerovnik dužnik te predmet, vrsta opseg i vrijeme ispunjenja obveze, a što da navedeno citirani obrasci, odnosno Izvješća te prijave ne sadrže.

Navedena shvaćanja nižestupanjskih sudova nisu pravilna.

Naime, prema odr. čl. 21. st. 1. toč. 6. OZ-a ovršna ispravi je i druga isprava koja je zakonom određena kao ovršna isprava.

Odredbom čl. 128. st. 1. OPZ-a propisano je da se ovrha provodi na temelju ovršne ili vjerodostojne isprave. U st. 2. izričito je propisano da su ovršne isprave iz st. 1. rješenje o utvrđivanju poreza, ali i obračunska prijava koju porezni obveznik podnosi u propisanim rokovima radi obračuna i iskazivanja obveze uplate poreza, prema odredbama zakona kojima se uređuje pojedina vrsta poreza (obraci ID, JOPPD, prijava PDV-a i drugi).

U konkretnom slučaju predlagateljica osiguranja tražila je prisilno zasnivanje založnog prava na nekretninama protivnika osiguranja na temelju Izvješća o primicima od nesamostalnog rada (plaći i mirovini), porezu na dohodak i prirezu, te doprinosima za obvezna osiguranja (obrazac ID), prijavama PDV-a te Izvješćima o primicima porezu na dohodak i prirezu, te doprinosima za obvezna osiguranja za razdoblje od siječnja do lipnja 2014. (obrazac JOPPD).

S obzirom na odredbu čl. 128. st. 2.toč. 2. OPZ-a jasno je da prijava PDV-a, odnosno Izvješće o primicima od nesamostalnog rada o porezu na dohodak i prirezu te doprinosima za obvezna osiguranja, predstavljaju obračunske prijave koje je porezni obveznik - u konkretnom slučaju protivnik osiguranja, sam obračunao i iskazao obvezu uplate tih poreza, u smislu OPZ-a predstavljaju ovršne isprave.

Osim toga čl. 18. st. 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine” broj 47/99, 106/96, 164/98, 105/99, 54/00, 73/00, 127/00, 86/01, 84/04, 82/04, 90/05, 76/07, 87/09, 94/09 i 22/12 - dalje ZPDV) određeno je da porezni obveznik mora sam za obračunsko razdoblje utvrditi obvezu PDV-a i iskazati je u prijavi poreza, time da porezni obveznik mora prijavu poreza predati mjerodavnoj ispostavi porezne uprave prema svom sjedištu na propisanom obrascu do zadnjeg dana u tekućem mjesecu po proteku obračunskog razdoblja.

U konkretnom slučaju protivnik osiguranja je upravo je postupio na taj način, dakle sam je obračunao PDV za obračunsko razdoblje od siječnja do lipnja 2014. te je navedenu prijavu predao u

poreznoj upravi, sam je sastavio izvješće o primicima od nesamostalnog rada (plaći i mirovini), o porezu na dohodak i prirezu, te doprinosima za obvezna osiguranja za razdoblje od siječnja do prosinca 2013. - obrazac ID, kao i za razdoblje od siječnja do lipnja 2014. obrazac JOPPD te navedene prijave predao poreznoj upravi. S obzirom na navedeno u takvoj situaciji porezni obveznik je dužan prijavljenu poreznu obvezu platiti bez ikakvog posebnog naloga porezne uprave.

Kako je OPZ-om izričito propisano da navedene obračunske prijave predstavljaju ovršne isprave, pogrešno je shvaćanje nižestupanjskih sudova da iste nisu ovršne isprave u smislu citirane odredbe čl. 21. st. 1. toč. 6. OZ-a, iako u sebi ne sadrže kondemnatorni dio kojim bi se nalagalo protivniku osiguranja plaćanje poreza.

Navedene obračunske prijave su podobne i za ovrhu, jer je u njima porezni obveznik sam utvrdio svoju obvezu, zna se točna visina obveze, njezino dospijanje i u čiju korist se mora izvršiti isplata.

Iz navedenih razloga drugostupanjski sud je pogrešno primijenio materijalno pravo kada je odbio žalbu predlagateljice osiguranja, radi čega je valjalo prihvatiti reviziju predlagateljice osiguranja i ukinuti drugostupanjsku odluku te predmet vratiti tom sudu na ponovno odlučivanje temeljem odredbe čl. 395. st. 2. ZPP-a jer u ovoj situaciji kada nije meritorno odlučivano o prijedlogu revizijski sud nije imao mogućnosti preinačiti odluku drugostupanjskog suda. Budući da drugostupanjski sud zbog svog pogrešnog pravnog stajališta nije ocijenio ostale žalbene navode predlagateljice osiguranja, radi čega je predmet vraćen na ponovno odlučivanje drugostupanjskom sudu.

Zagreb, 4. prosinca 2018.

Predsjednica vijeća
Jasenska Žabčić, v.r.

Odluka:
GŽ Ovr 1096/2018-2

Zbirni podatci

Broj odluke: GŽ Ovr 1096/2018-2
Datum odluke: 22.01.2019
Vrsta odluke: Rješenje
Vrsta predmeta: Građanski - drugostupanjski
[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Poslovni broj: GŽ Ovr-1096/2018-2

Republika Hrvatska
Županijski sud u Splitu
Split, Gundulićeva 29a

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Splitu, po sutkinji Vesni Kuzmičić, u ovršnom predmetu predlagateljice osiguranja Republike Hrvatske, Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured I., P., L., OIB: ..., zastupanog po Općinskom državnom odvjetništvu u Puli-Pola, Građansko-upravni odjel, protiv protivnice osiguranja J. L. iz V., OIB:..., radi osiguranja novčane tražbine prisilnim zasnivanjem založnog prava na brodicu protivnice osiguranja, odlučujući o žalbi predlagateljice osiguranja protiv rješenja Općinskog suda u Puli-Pola, broj Ovr-3993/2017-2 od 27. lipnja 2018., 22. siječnja 2019.,

riješio je

Uvažava se žalba predlagateljice osiguranja kao osnovana, ukida se rješenje Općinskog suda u Puli-Pola, broj Ovr-3993/2017-2 od 27. lipnja 2018. te se predmet vraća sudu prvog stupnja na ponovni postupak i odlučivanje.

Obrazloženje

Pobijanim prvostupanjskim rješenjem odbačen je prijedlog predlagateljice osiguranja od 26. srpnja 2017. za zasnivanje založnog prava uknjižbom založnog prava na brodicu u vlasništvu protivnice osiguranja.

Protiv tog rješenja žali se predlagateljica osiguranja, pobijajući prvostupanjsko rješenje zbog svih žalbenih razloga propisanih odredbom članka 353. stavak 1. točke 1., 2. i 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11.

(pročišćeni tekst), 25/13. i 89/14. - dalje: ZPP), u svezi s odredbom članka 21. stavak 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine", broj 112/12., 25/13., 93/14. i 55/16 - dalje: OZ-a), s prijedlogom da ovaj sud ukine pobijano prvostupanjsko rješenje i vrati predmet sudu prvog stupnja na ponovni postupak i odlučivanje.

Žalba je osnovana.

Iz stanja spisa proizlazi da je predlagateljica osiguranja predložila da prvostupanjski sud donese rješenje kojim će zasnovati založno pravo na brodicu u vlasništvu protivnice osiguranja radi osiguranja tražbine predlagateljice osiguranja na ime neplaćenih poreza, prireza i drugih javnih prihoda u iznosu od 1.331.515,35 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom, na temelju sljedećih ovršnih isprava:

-Obračunske prijave „Porez na dodanu vrijednost” - PDV (za razdoblje 7./2014.-11./2014., 4./2015., 6./2015., 7./2015., 9./2015., 11./2015., 1./2016., 6./2016., 7./2016.),

- Obračunske prijave „Izvjestje o primicima od nesamostalnog rada, porezu na dohodak i prirezu te doprinosima za obvezna osiguranja, obrazac ID” (za razdoblje 11./2011.-7./2013.),

-rješenja Trgovačkog suda u Rijeci, broj Stpn-155/14-16 od 10. rujna 2015.,

-Obračunske prijave „Izvjestje o primicima, porezu na dohodak i prirezu te doprinosima za obvezna osiguranja, obrazac JOPPD” (JOPPD 14151, 14181, 14212, 14243, 14273, 14304, 14334, 14365, 15031, 15059, 15090, 15120, 15151, 15181, 15212, 15243, 15273, 15304, 15334, 15365, 16031, 16060, 16091, 16121, 16152, 16182, 16213, 16244, 16274, 16305, 16335, 16366),

-rješenja Općinskog suda u Puli, broj o-447/12-12 od 30.04.2013., rješenja Općinskog suda u Puli, broj P-I 123/13- 26 od 08.12.2014., rješenja Općinskog suda u Puli, broj P-Io83/13-22 od 22.12.2014., rješenja Općinskog suda u Puli, broj P-965/2014-10 od 27.01.2015., rješenja Općinskog suda u Puli, broj P-487/2013-23 od 19.10.2015. i P-487/13 od 29.02.2016., rješenja Općinskog suda u Puli, broj 122/2013-21 od 26.01.2015.,

- rješenja Porezne uprave, Područnog ureda I., P., L., KLASA: UP/I-415-02/2016-001/02139, UR.BROJ: 513-007-28-01/2016-01 od 11.06.2016.

Kako protivnica osiguranja nije dobrovoljno ispunila tražbinu iz naprijed citiranih ovršnih isprava, predlagateljica osiguranja ja

predložila da sud zasnuje založno pravo na brodici u vlasništvu protivnice osiguranja pobliže označenoj u prijedlogu za ovrhu.

Odredbom članka 841. stavak 3. Pomorskog zakonika ("Narodne novine", broj 181/04, 76/07., 146/08., 61/11., 56/13., 26/15.) propisano je da se ovrha i osiguranje na pomorskom objektu koji se u smislu odredaba članka 5. tog Zakonika smatra brodicom provodi prema Ovršnom zakonu.

Odredbom članka 290. OZ-a propisano je da se na osiguranje tražbine na odgovarajući način primjenjuju odredbe tog Zakona o ovrši radi ostvarenja tražbine, pa je za zasnivanje založnog prava potrebno da predlagatelj osiguranja raspolaže ovršnom ispravom kojom je utvrđena njegova novčana tražbina (članak 23. OZ-a).

Člankom 23. OZ-a propisano je koje isprave su ovršne isprave, te pod točkom 1. Navedeno da su to ovršne sudske odluke, a pod točkom 7. te odredbe navedeno da je ovršna isprava i druga isprava koja je zakonom određena kao ovršna isprava.

Odredbom članka 128. stavak 2. točka 2. Općeg poreznog zakona ("Narodne novine", broj 147/08, 18/11, 78/12, 136/12 i 73/13; dalje: OPZ) propisano je da je i obračunska prijava koju porezni obveznik podnosi u propisanim rokovima radi obračuna i iskazivanja obveze uplate poreza, a prema odredbama zakona kojima se uređuje pojedina vrsta poreza, ovršna isprava.

Nadalje, iz stanja spisa proizlazi da je predlagateljica osiguranja uz prijedlog za osiguranje dostavila potvrdu Ministarstva pomorstva, prometa i infrastrukture, Uprave sigurnosti plovidbe L. K. P. od 21. rujna 2016. kojom se potvrđuje da je protivnica osiguranja J. L. vlasnica brodice oznake ... PU, pobliže opisane u prijedlogu za osiguranje.

Odlučujući o prijedlogu predlagateljice osiguranja prvostupanjski sud je takav prijedlog odbacio smatrajući da predlagateljica osiguranja nije postupila u skladu s uputom suda iz zaključka od 3. studenog 2017. i ispravila prijedlog za osiguranje na način da točno naznači tražbinu za koju predlaže zasnovati osiguranje, odnosno da istu nije uskladila s dostavljenim ispravama i relevantnim odredbama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi o pravnim posljedicama sklapanja predstečajne nagodbe.

Ispitujući pobijano prvostupanjsko rješenje, ovaj drugostupanjski sud nalazi da je ostvaren žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a, na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti u smislu odredbe iz članka 365. stavak 2. ZPP-a, u svezi s člankom 381. ZPP-a.

U smislu odredbe iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a, bitna povreda odredaba parničnog postupka uvijek postoji ako rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, a osobito ako je izreka rješenja nerazumljiva, ako proturječi sama sebi ili razlozima rješenja, ili ako rješenje nema uopće razloga, ili u njemu nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, ili su ti razlozi nejasni ili proturječni, ili ako o odlučnim činjenicama postoji

proturječnost između onoga što se u razlozima rješenja navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava ili zapisnika.

Naime, ispitujući prvostupanjsko rješenje, ovaj sud je utvrdio da su razlozi navedeni u prvostupanjskom rješenju proturječni pa da zbog toga pobijano rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Iz podneska predlagateljice osiguranja od 6. prosinca 2017. koji prileži spisu na listovima 44 i 45 spisa proizlazi da se predlagateljica očitovala o tražbinama radi čijeg osiguranja predlaže zasnovati založno pravo na brodici protivnice osiguranja.

Prema tome, kako se predlagateljica osiguranja očitovala o tražbinama i navela da su tražbine radi čijeg osiguranja predlaže zasnovati založno pravo prioritetne tražbine na koje ne utječe sklapanje predstečajne nagodbe, odnosno da tražbine iz Obračunske prijave „Izvjestje o primicima od nesamostalnoga rada, porezu na dohodak i prirezu te doprinosima za obvezna osiguranja, obrazac ID" (za razdoblje 11./2011.-7./2013.) nisu obuhvaćene predstečajnom nagodbom, pogrešan je zaključak prvostupanjskog suda da nisu ispunjene pretpostavke za meritorno odlučivanje o prijedlogu predlagateljice osiguranja.

Naime, odredbom članka 71. stavak 1. u svezi s odredbom članka 70. stavak 11. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ("Narodne novine", broj 108/2012., 144/2012., 81/2013., 112/2013., 78/2015., 71/2015.), a koji se ovdje primjenjuje na temelju odredbe članka 442. Stečajnog zakona ("Narodne novine", broj 71/15. i 104/17.) propisano je da otvaranje predstečajnog postupka ni na koji način ne utječe na ranije dospjele prioritetne tražbine bez obzira kada su dostavljene Fini na postupanje.

S obzirom na sve naprijed navedeno, trebalo je na temelju odredbe članka 380. točka 3. ZPP-a, u svezi s člankom 21. OZ-a ukinuti prvostupanjsko rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

U ponovljenom postupku prvostupanjski će sud otkloniti počinjenu bitnu povredu odredaba postupka, te pravilnom primjenom materijalnog prava ponovo odlučiti o prijedlogu za osiguranje prisilnim zasnivanjem založnog prava na brodici protivnice osiguranja, sukladno odredbi članka 290. OZ-a.

U Splitu 22. siječnja 2019.

Sudac:
Vesna Kuzmičić, v.r.